

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Grzegorz Król**

Protokolant: **Iwona Wójcik**

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2022 r., 13 lipca 2022 r. sprawy karnej

B. L. (1) s. J. i K.,

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 października 2021 r. w miejscowości T. rejonu (...) na drodze dojazdowej do posesji oskarżyciela prywatnego działając z zamiarem bezpośrednim, bez powodu uderzył D. W. pięścią prawej ręki w dolną część lewej strony twarzy i okolic barku, gdzie w wyniku zadanego uderzenia spowodował upadek oskarżyciela prywatnego na ziemię powodując u niego obrażenia ciała w postaci obrzęku tkanek miękkich i ich opuchnięcia oraz stłuczenia kręgosłupa, czy spowodował naruszenie czynności narządów ciała na czas nie dłuży niż 7 dni przy czym odchodząc od pokrzywdzonego rzucił w niego puszka z piwa oraz znieważył oskarżyciela prywatnego poprzez kierowanie w jego kierunku słów powszechnie uważanych za obelżywe i obraźliwe oraz nakazując D. W. (1) „spierdalać na P.” deprecjonując tym samym jego pochodzenie

tj. o przestępstwo z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 216 § 1 kk

I. w ramach czynu zarzucanego aktem oskarżenia uznaje, iż B. L. (1) w dniu 30 października 2021 r. w T. rejonu (...) przed budynkiem oskarżyciela prywatnego D. W. (1) zadał mu uderzenie pięścią prawej ręki w lewą dolną część twarzy i okolic barku powodując jego upadek oraz obrażenia ciała w postaci obrzęku tkanek miękkich w lewej okolicy barkowej i bolesności kręgosłupa, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni jak również znieważył pokrzywdzonego słowem powszechnie uznanym za obelżywe, czym dopuścił się przest. z art. 157 § 2 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za na mocy art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne warunkowo umarza na dwuletni okres próby,

II. na mocy art. 67 § 3 kk orzeka oskarżonemu B. L. (1) nawiązkę w kwocie 3.000 (trzy tysiące) złotych na rzecz oskarżyciela prywatnego D. W. (1),

III. na zasadzie art. 628 pkt 1 kpk i art. 629 kpk zasądza od oskarżonego B. L. (1) na rzecz oskarżyciela prywatnego D. W. (1) kwotę 3.621 (trzy tysiące sześćset dwadzieścia jeden) złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu.

UZASADNIENIE

**wyroku z dnia 13 lipca
2022 r.**

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 1654/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. L. (1)	w dniu 30 października 2021 r. w miejscowości T. rejonu (...) przed budynkiem oskarżyciela prywatnego D. W. (1) zadał mu uderzenie pięścią prawej ręki w lewą dolną część twarzy i okolic barku powodując jego upadek oraz obrażenia ciała w postaci obrzęku tkanek miękkich w lewej okolicy barkowej i	

		bolesności kręgosłupa co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni jak również znieważył pokrzywdzonego słowem powszechnie uznanym za obelżywe.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Pokrzywdzony D. W. (1) jest sąsiadem oskarżonego B. L. (1), który zamieszkuje naprzeciwko domu pokrzywdzonego. W/w pozostają w konflikcie, spór zaś dotyczy drogi dojazdowej do nieruchomości D. W. i nieruchomości (...) L. w miejscowości T. rejonu (...). Oskarżony bowiem utrudnia korzystanie ze wskazanej drogi, albowiem oskarżyciel prywatny nie partycypuje w kosztach jej utrzymania. W dniu 30 października 2021 r. oskarżyciel prywatny wynajął S. L. (1), aby ten zawiózł traktorem z naczepą obornik na stanowiącą jego własność nieruchomość. Widząc powyższe, B. L. (1) zatrzymał w/w nie przepuszczając go przez wskazaną drogę, w wyniku czego S. L. zmuszony był zawrócić. Wtedy też, na miejsce przybiegł oskarżyciel prywatny D. W. (1). Pomiędzy nim a	częściowe wyjaśnienia B. L. (1)	51 na odwrocie-52	

B. L. (1) wywiązała się kłótnia. W pewnym momencie, oskarżony w trakcie kłótni uderzył D. W. pięścią prawej ręki w dolną część lewej strony twarzy i okolic barku. W wyniku zadanego uderzenia spowodował upadek oskarżyciela prywatnego na ziemię. Znieważył go także słowem „chuj”.			
zeznania D. W. (1)	53 na odwrocie-54		
zeznania S. L. (1)	53		
zeznania B. W. (1)	53 na odwrocie-54		
zeznania D. D.	54 na odwrocie		
zeznania N. D.	54 na odwrocie055		
zeznania W. Z.	55		
zeznania M. W.	54 na odwrocie-65		
zeznania J. W.	65		
zeznania A. G.	65 na odwrocie-66		
Płyta CD	1		
Odpis notatnika służbowego	45		
W wyniku zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażenia ciała w postaci obrzęku tkanek miękkich i ich opuchnięcia oraz	zaświadczenie lekarskie	7	

stłuczenia kręgosłupa, czy spowodował naruszenie czynności narządów ciała na czas nie dłuży niż 7 dni.			
opinia biegłego medyka sądowego	13		
B. L. (1) posiada wykształcenie zawodowe z zawodu kierowca, mechanik, żonaty, posiada troje dzieci. Prowadzi własną działalność gospodarczą- firmę (...) – B. L. (1). Jest właścicielem nieruchomości. Nie był leczony odwykowo, neurologicznie i psychiatrycznie.	kwestionariusz wywiadu środowiskowego	30-31	
karta karna	41		
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia B. L. (1)	Przechodząc do wyjaśnień oskarżonego - Sąd obdarzył je walorem wiarygodności co do tych okoliczności, które okazały się bezsporne, a zatem faktu, że oskarżony pozostaje w konflikcie z oskarżycielem prywatnym, spór natomiast dotyczy użytkowania drogi (B. L. ma bowiem pretensję do oskarżyciela prywatnego, że ten użytkuje drogą nie partycypując w kosztach jej naprawy). Także oskarżony przyznał że był między nim a pokrzywdzonym kontakt fizyczny (co koresponduje nie tylko w zeznaniach pokrzywdzonego ale i nagraniem monitoringu) natomiast Sąd nie dał wiary, że było to odepchnięcie o czym niżej.	
zeznania D. W. (1)	Poczynając ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd opierał się w głównej mierze na relacjach pokrzywdzonego oceniając je jako wiarygodne. Przedstawione przez w/w wersja zdarzenia z dnia 30 października 2021 r. jest logiczna, konsekwentna i przekonująca. W swoich zeznaniach opisał on postawę i zachowanie oskarżonego z dokładnością właściwą dla zdarzeń o gwałtownym		

przebiegu. Wypowiedź pokrzywdzonego miała charakter wyważony, bez intensyfikowania przemocy i agresji ze strony oskarżonego.

Mocy i wartości dowodowej zeznań ww. nie jest przy tym w stanie podważyć ta okoliczność, że jest on, z racji swego pokrzywdzenia, w istocie rzeczy zapewne (w jakimś, mniejszym lub większym, stopniu) zainteresowany w korzystnym dla siebie rozstrzygnięciu sprawy i uzyskaniu wyroku uznającego winę oskarżonego. Oceniając jednakże zeznania analizowanego świadka w kontekście całokształtu relacjonowanych przezeń okoliczności, jak i na tle innych dowodów przekonał on Sąd o swej wiarygodności. Jest to uzasadnione tym bardziej, że zaprezentowana przez niego wersja zdarzeń została potwierdzona przez przedłożone w sprawie nagranie z monitoringu (k. 1), które to nagranie zarejestrowało moment uderzenia pokrzywdzonego przez oskarżonego. W tym miejscu należy zaznaczyć, że okoliczności powyższe znajdują potwierdzenie również z zapisów w notatnikach służbowego funkcjonariuszy policji przybyłych na interwencję (k. 45). Pośrednimi dowodami były natomiast

	zeznania świadków, którzy pomimo tego, że nie byli naocznymi świadkami zdarzenia – słyszeli o zaistniałej sytuacji, czy też widzieli interwencję policji. Reasumując, zeznania pokrzywdzonego pozbawione są zarówno zewnętrznych jak i wewnętrznych sprzeczności. Brak jest jakichkolwiek danych wskazujących na nieprawdziwość złożonych przez świadka oświadczeń wiedzy, a także wskazujących, iż dane te są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego czy regułami logiki formalnej. Natomiast w oparciu o te zeznania Sąd nieco zmodyfikował opis czynu eliminując podnoszone w akcie oskarżenia rzucenie puszką z piwem. Pokrzywdzony zeznał, że był to butelka, którą nie trafił, B. W. (1) (k. 53) zeznała oskarżony miał uderzyć butelką, nie widać także tego momentu na nagraniu – w związku z czym Sąd uznał, że zachowanie tego rodzaju nie zostało udowodnione i zmienił opis czynu.	
zeznania B. W. (1)	Sąd nie znalazł powodów dla zanegowania depozycji analizowanego świadka, nie stoją one bowiem w sprzeczności z innymi wiarygodnymi i obiektywnymi dowodami	

	ani też nie są wewnątrznie sprzeczne czy niekonsekwentne. B. W. (1) szczerze bowiem przyznała, że nie była naocznym świadkiem zdarzenia, niemniej jednak pokrzywdzony miał jej od razu zrelacjonować zachowanie oskarżonego, która to relacja jest spójna z wersją podaną w toku całego postępowania przez D. W. (1), jak również z nagraniem monitoringu. Pojawiające się rozbieżności dotyczą kwestii drugorzędnych, przy czym mogły się pojawić zważywszy na składanie relacji odnośnie tego co usłyszała od męża.	
zeznania N. D.	Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania analizowanych świadków. Wskazać należy, że zeznania w/w są spójne, stanowcze oraz znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Świadcowie ci będąc sąsiadami pokrzywdzonego i oskarżonego w swoich zeznaniach przyznali, że pomiędzy w/w istnieje spór o drogę (zdaniem analizowanych świadków – D. W. nie partycypuje w kosztach związanych z naprawą drogi). Niemniej jednak nie byli oni naocznymi świadkami zdarzenia z dnia 30 października 2021 r. a zatem wiedzę odnośnie	

	jego posiadają jedynie z przekazów sąsiadów.	
zeznania D. D.		
zeznania S. L. (1)	Świadek S. L. (1) potwierdził w swoich depozycjach, że w dniu 30 października 2021 r. na zlecenie D. W. (1) miał przewieźć gnój na działkę w/w, potwierdził nadto, że nie dotarł do niej albowiem drogę zablokował B. L. (1). W dalszej kolejności przyznał, że mając na uwadze zachowanie oskarżonego wycofał traktor z naczepą i w konsekwencji wyrzucił gnój na działkę teścia pokrzywdzonego. Szczerze natomiast przyznał, że nie widział zdarzenia z udziałem D. W. i B. L. (3).	
zeznania W. Z.	Odnośnie zaś zeznań W. Z. sąd miał na uwadze, że w/w nie była naocznym świadkiem zdarzenia, o którym mowa w niniejszym postępowaniu, wiedze zaś na jego temat posiada wyłącznie od B. W. (1), która po zajściu krzychała „że B. pobił jej męża” (k. 55).	
zeznania M. W.	W ocenie Sądu analiza treści zawartych w zeznaniach świadków: M. W., J. W. i A. G. nie daje podstaw ku temu aby zakwestionować ich autentyczność jako generalnie spójnej relacji	

	zaprezentowania okoliczności, co do których wiedzą dysponowali. Nie mniej Sąd musiał je uznać za pozbawione większego znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii winy oskarżonego B. W. (2) świadkowie nie byli na miejscu zdarzenia, zaś wiedza ich głównie ograniczała się do innych zdarzeń z udziałem oskarżonego, nie będących przedmiotem niniejszego postępowania. Na marginesie należy jedynie podkreślić, że depozycję w/w niewątpliwie nakreśliły obraz trudnych relacji między oskarżycielem prywatnym a B. L. (1).	
zeznania J. W.		
zeznania A. G.		
opinia biegłego medyka sądowego	Prawnokarną ocenę obrażeń pokrzywdzonego poczyniono w oparciu o wnioski pisemnych opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej. Sąd podzielił wnioski opinii biegłego, albowiem wszystkie są jasne, pełne, wewnętrznie niesprzeczne, pochodzą nadto od osoby fachowej i bezstronnej, niezainteresowanej korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron procesu.	

Nagranie monitoringu	Nagranie z monitoringu jest niewątpliwie dowodem w pełni obiektywnych świadczącym o tym, że oskarżony B. L. (1) zadał uderzenie pięścią prawej ręki w lewą dolną część twarzy i okolic barku D. W. (1) powodując jego upadek. Dowód ten nie budzi wątpliwości co do autentyczności i jednoznacznie wskazuje na zaistnienie uderzenia, nie zaś odepchnięcia.	
karta karna	Za w pełni wiarygodny materiał dowodowy Sąd uznał ujawnione i zaliczone w poczet dowodów dokumenty w postaci informacji o stanie majątkowym, odpisów notatników służbowych, kwestionariusza wywiadu środowiskowego, czy wreszcie karty karnej. Ich autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe osoby, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie. Wiarygodność wskazanych dokumentów nie była również kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.	

odpis notatnika służbowego funkcjonariuszy Policji			
kwestionariusz wywiadu środowiskowego			
zaświadczenie	Obiektywne dowody w zakresie udzielonej w dniu 30 października 2021 r. pokrzywdzonemu pomocy medycznej, poniesionych przez niego obrażeń, oraz zaleceń lekarskich co do dalszego leczenia.		
	Karta informacyjna		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia B. L. (1)	Odnośnie meritum sprawy tj. kwestii uderzenia przez oskarżonego D. W. (1) – w ocenie sądu wyjaśnienia B. L. we wskazanej części zostały złożone wyłącznie na użytek niniejszego postępowania, celem stworzenia jak najkorzystniejszej sytuacji procesowej. Konstatacja taka znajduje oparcie nie tylko w zasadach doświadczenia życiowego, ale przede wszystkim w spójnym materiałem	

dowodowym stanowiącym podstawę ustaleń stanu faktycznego niniejszej sprawy, a obejmującym miarodajne i korespondujące ze sobą w zasadniczych kwestiach dowody z zeznań świadków w tym przede wszystkim pokrzywdzonego, ja także z dokumentującego zdarzenie nagrania z monitoringu. W ocenie sądu, B. L. (3) doskonale zdawał sobie sprawę z grożącej odpowiedzialności karnej za postępowanie, którego się dopuścił i dlatego w składanych wyjaśnieniach starał się przerzucić odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie na D. W. (1) utrzymując, że po tym jak nie przepuścił traktora z gnojem „W. przybiegł do mnie i wyzywał mnie od rudzielców (...) Ja chciałem go odepchnąć. On się nie przewrócił (...) nie mówiłem do oskarżyciela spierdalaj na P.” (k. 151 na odwrocie-52). Podkreślił, że jedynie odepchnął D. W., stanowczo zaprzeczając, że go uderzył (k. 52 na odwrocie). Zaprezentowanej wersji nie sposób jednakże dać wiary, albowiem po pierwsze - w toku postępowania nie zgromadzono żadnych dowodów świadczących o powyższym, po drugie zaś wyjaśnienia oskarżonego pozostają w

		całkowitej sprzeczności z obiektywnym dowodem tj. nagraniem z monitoringu, na którym w sposób nie budzący wątpliwości widać, że B. L. (1) zadał pokrzywdzonemu uderzenie pięścią prawej ręki w lewą dolną część twarzy i okolic barku powodując jego upadek (k. 1).
częściowe zeznania M. L.	Przechodząc do analizy zeznań M. L. należy mieć na uwadze, że podlegają one niejako podwójnej ocenie, raz z uwagi na źródło z którego pochodzą, a drugi raz z uwagi na ich treść. Nie można bowiem zapominać, iż ww. to żona oskarżonego, a więc osoba zainteresowana w korzystnym przedstawianiu okoliczności mających z nim związek, przy czym oczywiście takie jej zachowanie może mieć charakter przemyślany i celowy, jak i może tak zeznawać sposób niekontrolowany, instynktowny, mając na celu szeroko rozumianą pomoc B. L.. W niniejszej sprawie okoliczność ta zdaniem Sądu rzutowała na treść składanych przez nią zeznań, ww. bowiem podjęła próbę uwiarygodnienia wyjaśnień oskarżonego poprzez twierdzenie, że widziała zdarzenie z kilku metrów i jest pewna, że mąż jej nie uderzył D. W. i ten nie	

	upadł na ziemię. Niemniej jednak, nie sposób dać wiary analizowanemu świadkowie. Konstatacja ta wynika głównie zapisu monitoringu, który potwierdza wersję zaprezentowaną przez oskarżyciela prywatnego D. W. (1).		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	B. L. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Analiza zgromadzonych dowodów doprowadziła do jednoznacznego przyjęcia, że dniu 30 października 2021 r. w T. rejonu (...) przed budynkiem oskarżyciela prywatnego D. W. (1) zadał mu uderzenie pięścią prawej ręki w lewą dolną część twarzy i okolic barku powodując jego upadek oraz obrażenia ciała w postaci obrzęku tkanek miękkich w lewej okolicy barkowej i bolesności kręgosłupa, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni			

jak również znieważył pokrzywdzonego słowem powszechnie uznanym za obelżywe, czym dopuścił się przest. z art. 157 § 2 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Wina oskarżonego B. L. (1) nie budzi żadnych wątpliwości. Przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. popełnione może zostać tylko umyślnie. Zgodnie z obowiązującym orzecznictwem

„przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. można przypisać tylko tej osobie, która swoim działaniem lub zaniechaniem spowodowała konkretne obrażenia, powodujące naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż siedem dni (wyrok SA w Krakowie z dnia 29 listopada 2011 r., II AKa 151/10).

Sąd zgadza się w pełni ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 grudnia 2000 r. (IV KKN 509/98, OSNKW 2001, nr 5-6, poz. 45), stwierdzającym że: "Spowodowanie przez sprawcę skutku jako element strony przedmiotowej czynu zabronionego musi być następstwem naruszenia zasad ostrożności. Nie każde jednak naruszenie reguł ostrożności pozwala na przypisanie sprawcy tego naruszenia popełnienia przezeń czynu

zabronionego, a zwłaszcza spowodowanie określonego w ustawie skutku. W takich wypadkach pomocne są kryteria koncepcji obiektywnego przypisania, która stanowi ważną kategorię, służącą do ustalenia i uzasadnienia (a jednocześnie racjonalnego ograniczenia) zakresu odpowiedzialności karnej sprawcy. Samo ustalenie związku przyczynowego między zachowaniem sprawcy a skutkiem przestępnym nie jest wystarczającym warunkiem obiektywnego przypisania tego skutku danemu sprawcy. Nauka o obiektywnym przypisaniu posługuje się różnymi, teleologicznie ujętymi regułami przypisania skutku, spośród których najważniejszą rolę odgrywa reguła urzeczywistnienia stworzonego przez sprawcę niedozwolonego niebezpieczeństwa. W myśl tej reguły - kausalne spowodowanie skutku może być tylko wtedy przypisane sprawcy, jeżeli urzeczywistniało się w nim niebezpieczeństwo, któremu zapobiec miało zachowanie naruszonego obowiązku ostrożności".

Przenosząc powyższe zapatrywanie na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że w ustalonym stanie faktycznym w tym przede wszystkim działanie oskarżonego

wyczerpało ustawowe znamiona czynu z art. 157 § 2 k.k. Potwierdzają to zeznania pokrzywdzonego D. W. (1) poparte zeznaniami świadków, nagraniem z monitoringu oraz dokumentacją lekarską i opinią biegłego z zakresu medycyny sądowej. Oskarżony B. L. (1) w myśl powyżej przytoczonego wyroku zachowaniem swym polegającym na zadaniu D. W. uderzenia rękami po twarzy urzeczywistnił odniesienie przez niego obrażeń ciała.

Nadto, nie ulega wątpliwości, że zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. Dobrem chronionym prawem na gruncie art. 216 kk jest godność człowieka rozumiana przede wszystkim jako wewnętrzny aspekt przynależnej mu czci. Pojęcie znieważania innego człowieka bez wątpienia ma bardzo ocenny charakter, tym niemniej w ogólnym pojęciu języka polskiego zwrot ten oznacza naruszać czyjąś godność. Będą to różne zachowania których wspólną cechą jest to, iż wyrażają pogardę dla godności drugiego człowieka. Analizując czy dany zwrot ma charakter znieważający odwołać się należy do kryteriów obiektywnych. W tym

aspekcie należy brać pod uwagę przede wszystkim generalnie akceptowane normy obyczajowe innymi słowy zniewagę mogą stanowić jedynie takie zachowania, które są powszechnie uznane za obelżywe.

W realiach przedmiotowej sprawy użyte przez oskarżonego B. L. (1) pod adresem D. W. (1) zwrot „chuj” generalnie uchodzi za uwłaczający czyjejś godności. Nie ulega zatem wątpliwości, że jego użycie miało na celu godzenie w cześć oskarżyciela prywatnego.

W realiach tego procesu stwierdzić też trzeba, iż zachowanie oskarżonego było zawinione, oskarżony jest osobą dorosłą – doskonale zdającą sobie sprawę ze znaczenie i powagi prawa własności. Na kanwie niniejszej sprawy brak jest żadnych okoliczności wskazujących na chociażby ograniczenie możliwości rozpoznania znaczenia czynu przez oskarżonego lub pokierowania swoim postępowaniem.

Oskarżony nie działał także w stanie wyższej konieczności czy anormalnej sytuacji motywacyjnej. Stąd też należało zważyć, iż owo inkryminowane zachowanie oskarżonego było zachowaniem

zawinionym w świetle art. 1 § 3 k.k.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. L. (1)	I	I	W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd uznał, że istnieją podstawy do zastosowania wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie Sądu, przesłanki zastosowania tej instytucji zostały spełnione. Zgodnie z przepisem art. 66 § 1 kk, Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Przestępstwo zarzucane oskarżonemu zagrożone jest karą pozbawienia wolności nie przekraczającą lat 5, zatem warunkowe umorzenie postępowania było dopuszczalne.

Zdaniem sądu, spełnione są wskazane powyżej przesłanki zastosowania przedmiotowej instytucji. W szczególności B. L. (1) nie był uprzednio karany – ani za przestępstwo umyślne, ani za jakiegokolwiek inne. W ocenie sądu dotychczasowy sposób życia oskarżonego oraz warunki osobiste uzasadniają przypuszczenie, że nawet pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa, zaś przypisany mu czyn stanowi jedynie niechlubny epizod w jego życiu. Wskazać należy, że oskarżony wykonuje pracę zarobkową i prowadzi ustabilizowany tryb życia. Zdaniem sądu brak jakichkolwiek podstaw do zgłoszenia zastrzeżeń odnośnie dotychczasowego trybu życia ww. oraz jego właściwości, a prognoza kryminologiczna względem niego jest zdecydowanie pozytywna.

Idąc dalej, czyn jakiego dopuścił się oskarżony pozostaje społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy. Niemniej jednak, przy uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 115 § 2 k.k. stwierdzić należy że nie jest znaczny w

rozumieniu art. 66 § 1 k.k. W ten sam sposób sąd ocenił również stopień winy B. L..

Ustalając sprawstwo i winę B. L. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu, sąd uznał za zasadne zastosowanie wobec niego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. Jak już bowiem była o tym mowa powyżej, w ocenie Sądu w niniejszym przypadku zachodzą przesłanki zastosowania tej instytucji – określonej w art. 66 k.k. Oskarżony naruszył dobro prawne w postaci cudzego życia i zdrowia, niemniej jednak motywacja jego również łagodząco wpływa na ocenę stopnia społecznej szkodliwości. Zachowanie oskarżonego nie były nacechowane złą wolą. Zdaniem Sądu popełnienie przez niego przypisanego mu czynu wynikało raczej z charakterologicznej nieumiejętności rozwiązywania problemów na drodze dialogu i wzajemnego zrozumienia, aniżeli ze stałej skłonności do naruszania norm prawnych. Tą okoliczności również poczytano na korzyść oskarżonego. Oczywiście zachowania oskarżonego nie można niczym usprawiedliwić, niemniej jednak nie sposób nie wziąć wskazanych faktów pod uwagę przy określaniu

			stopnia społecznej szkodliwości czynu. Mając powyższe na uwadze, sąd na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. umorzył warunkowo postępowania karne wobec B. L. (1), oznaczając okres próby na dwa lata. Sąd uznał, że zastosowanie wskazanego środka probacyjnego w stosunku do oskarżonego będzie wystarczające dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez niego czynu zabronionego. Nadto wyznaczenie dwuletni okres próby, zabezpieczy wychowawcze oddziaływanie wskazanego środka probacyjnego na w/w. W ocenie Sądu, taka forma zakończenia postępowania nie sprzeciwia się społecznemu poczuciu sprawiedliwości, uwzględnia również interes pokrzywdzonego, który w przypadku negatywnego podejścia oskarżonego do obowiązującego porządku prawnego będzie mogła wnioskować o podjęcie postępowania, a zarazem jest sygnałem dla innych osób, że czyny tego typu podlegają napiętnowaniu i nie są społecznie akceptowalne.
B. L. (1)	II	I	W świetle treści art. 67 § 3 kk odpadły zatem podstawy do orzekania odszkodowania w jakimkolwiek zakresie

i pozostała kwestia orzeczenia zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Niewątpliwie bowiem bezpośrednim następstwem zachowań oskarżonego o znamionach określonych w art. 157 § 2 kk było doznanie przez pokrzywdzonego D. W. (1) krzywdy. Sąd uznał, że w ten sposób zrealizowane zostaną idee „sprawiedliwości naprawczej”, związanej z rekompensowaniem ofiarom przestępstw cierpień wyrządzonych im przez sprawców. Celem bowiem nawiązki (a nie obowiązku naprawienia szkody) jest kompensata szkód niemajątkowych. Środek karny tego rodzaju będzie stanowić nie tylko bezpośrednią dolegliwość dla oskarżonego ale przyniesie również pożytek. Bez wątplenia krzywda jest okolicznością niewymierną, nie poddającą się bezpośredniemu przeliczeniu na pieniądź. Zdaniem Sądu, szacując wysokość zadośćuczynienia należy mieć na uwadze przede wszystkim zobiektywizowane poczucie krzywdy i charakter zachowania oskarżonego, a także jego właściwości i warunki osobiste i majątkowe. Splot tych czynników doprowadził Sąd do uznania, że właściwą

			kwotą zadośćuczynienia w niniejszej sprawie jest 3000 zł. Istotą zachowania oskarżonego było spowodowanie u pokrzywdzonego lekkich obrażeń ciała, jak również uwłczenie jego godności. W ocenie sądu wskazany środek karny oraz wysokość orzeczonej kwoty w sposób wyraźny pozwoli odczuć B. L. że jednak poniósł on negatywne konsekwencje swojego zachowania, pomimo braku skazania i wymierzenia mu kary.
Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Na zasadzie art. 628 pkt 1 kpk i art. 629 kpk Sąd zasądził od oskarżonego B. L. (1) na rzecz oskarżyciela prywatnego D. W. (1) kwotę 3.621 (trzy tysiące sześćset dwadzieścia jeden) złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu.	
Podpis		